

Zbigniew Gługiewicz

1926–1993

Profesor Zbigniew Gługiewicz miał dwie wielkie pasje – muzykę i ekonomię. Był im wierny przez całe życie. Zmarł 23 lipca 1993 roku. Przez ponad 40 lat był w pełni oddany Uczelni, z którą związał się w roku 1950. Wyróżniał się umiejętnościami kierowniczymi, stwarzał pełną życzliwości atmosferę sprzyjającą współpracy naukowej.

Urodził się 17 stycznia 1926 roku w Brześciu nad Bugiem. Już jako chłopiec musiał w latach okupacji podjąć pracę zawodową, gdyż jego ojciec przebywał w obozie jenieckim. Jednocześnie uczył się na tajnych kompletach w Siedlcach. Maturę uzyskał w roku 1944. Studia podjął w Poznaniu w roku 1945, pracując jako pianista w Teatrze Muzycznym, a następnie jako ekonomista w dużym przedsiębiorstwie handlu detalicznego w Poznaniu. Studiował równoległe na Uniwersytecie Poznańskim i w Akademii Handlowej w Poznaniu. Był seminarzystą prof. Edwarda Taylora. W roku 1949 uzyskał tytuł magistra nauk ekonomiczno-politycznych na Wydziale Prawno-Ekonomicznym UAM, a w roku 1951 tytuł magistra nauk ekonomiczno-handlowych naszej Uczelni. Asystentem został w Wyższej Szkole Ekonomicznej we wrześniu 1950 roku w Katedrze Ekonomiki Handlu Wewnętrznego, kierowanej przez prof. Zbigniewa Zakrzewskiego. Odtąd zdobywał kolejne stopnie naukowe w tej Uczelni.

Sferą jego zainteresowań była ekonomika transportu – dyscyplina, która stała się później jego główną specjalnością dydaktyczną prowadzoną na Uczelni i w Wyższej Szkole Oficerskiej Służb Kwatermistrzowskich w Poznaniu. W pracy naukowej koncentrował się na zagadnieniach zastosowania metod statystycznych w badaniu zjawisk ekonomicznych, w szczególności badaniu lokalizacji i procesów rozwojowych sieci handlowej i rozkładu przestrzennego produkcji rolnej i hodowli. W tym nurcie badawczym mieści się jego praca doktorska. 4 marca 1961 roku uzyskał stopień doktora nauk ekonomicznych. Kontynuował badanie tej problematyki, a nadto zaczął badać zagadnienia transportu, wnosząc istotny wkład do teorii ekonomiki transportu. Zajął się także badaniem funkcjonowania i rozwoju dużych przedsiębiorstw transportowych oraz transportu w regionie poznańskim. Habilitował się 27 maja 1966 roku na podstawie rozprawy *Kryteria w liniowym programowaniu przewozów w handlu*.

Po uzyskaniu habilitacji skoncentrował badania na ekonomice transportu. Był autorem i redaktorem kilkunastu książek i podręczników poświęconych tej problematyce

ce. Większość prac dotyczyła transportu w handlu i transportu miejskiego. Rozwijał w nich teorię kosztów transportu, metodykę planowania i oceny zamierzeń inwestycyjnych w transporcie oraz model procesów decyzyjnych związanych z wyborem gałęzi i środka transportu. Liczne jego publikacje artykułowe dotyczyły wielu problemów, zwłaszcza zagadnień kosztów transportu i przebiegów towarowych. Wykonywał także bardzo dużo opracowań dla Poznania, województwa poznańskiego i przedsiębiorstw. W roku 1978 Zbigniew Gługiewicz otrzymał tytuł profesora nadzwyczajnego, a tytuł profesora zwyczajnego uzyskał w roku 1992.

W roku 1972 Profesor objął kierownictwo Zakładu Ekonomiki Transportu, który wchodził najpierw w skład Instytutu Ekonomiki Obrotu Towarowego, a później Instytutu Gospodarki Przestrzennej, by ostatecznie w roku 1991 przekształcić się w samodzielną Katedrę Ekonomiki Transportu. Jego staraniem uruchomiono w roku 1976 nowy kierunek studiów: ekonomika i organizacja transportu, nadając mu w latach 90. nazwę transport i logistyka.

Problematyka ta wzbudziła duże zainteresowanie, dlatego też wokół Profesora skupiało się liczne grono współpracowników i uczniów, które dzięki jego opiece i pomocy merytorycznej oraz życzliwości, jaką otaczał członków swego zespołu badawczego, odnosiło wiele sukcesów na polu naukowym i dydaktycznym. W zespole, którym kierował ponad 20 lat, panowała szczególna atmosfera współpracy i życzliwości. Wiedza, umiejętności metodyczne, innowacyjność i zdolności dydaktyczne pozwoliły Profesorowi wypromować kilku doktorów. Pod jego opieką ukończyło studia i uzyskało tytuł magistra ekonomii wiele dziesiątek studentów.

Profesor Zbigniew Gługiewicz włączył się czynnie w prace organizacyjne Uczelni. W latach 1977/1978–1980/1981 sprawował funkcję prodziekana, a w okresie 1981/1982–1986/1987 dziekana Wydziału Ekonomiki i Obrotu. Ponadto pełnił odpowiedzialne funkcje w wielu organizacjach naukowych i instytucjach. Był członkiem Rady Naukowej Instytutu Handlu Wewnętrznego, członkiem Rady Naukowej Ośrodka Badawczego Ekonomiki Transportu i członkiem Prezydium Komitetu Nauk Ekonomicznych PAN. Był także aktywnym członkiem Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego, Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk i Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa.

Praca Profesora była doceniana. Otrzymywał nagrody ministra edukacji narodowej. Został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Ponadto został uhonorowany wieloma medalami, odznakami i odznaczeniami resortowymi.

Cieszył się powszechnym szacunkiem i sympatią. Charakterystycznymi cechami Profesora były pogoda ducha, aktywność i optymizm. Zachował te cechy charakteru także w ostatnich latach życia. Mimo długotrwałej choroby wykonywał obowiązki dydaktyczne i organizacyjne oraz pracował naukowo.

Marek Ciesielski